

ŒUVRES DU CHANOINE ADEMA

(Suite)

IV. - CANTIQUES

(A suivre)

EGUBERRI

1

Artzainek
Gau min huntan,
Argi eder hunek gu
Nundik argitzen gaitu,
Orai bet-betan?
Aingeruek
Ez, ez izan
Beldurrikan,
Salbatzailea baita sortu gau huntan.
Huna nun den,
Bethelamen,
Haur ttiki bat egina zuentzat hemen.

2

Artzainek
Oi! hauche da
Aingeruzko kantua!
Jausten zaiku zerua
Guri lurrera.

Aingeruèk
Ez, ez izan
Beldurrikan, etc...

3

Aingeruek
Heia tchar bat,
Hura da sor lekhua
Duena hautatua
Jaunak beretzat.
Artzainek
Guazen, guazen,
Higi gaiten;
Bethelemerat gaitu Jaunak
[galdetzen.
Haur maitea
Gure beha
Lastoan han dagoku, Salbatzailea.

4

Aingeruek

Zein maiteki

Duen amak trochatzen,
Bulharrez kontsolatzen,
Haur gaicho hori!

Artzainek

Guazen, guazen,
Higi gaiten; etc...

5

Aingeruek

O gizona,
Hi salbatu beharrez
Zagok haurra nigarrez,
Askan etzana.

Artzainek

Guazen, guazen,
Higi gaiten; etc...

6

Aingeruek

Jainkoari

Loria zeruetan;
Bakea mundu huntan
Jende onari.

Artzainek

Guazen, guazen,
Higi gaiten;

Bethelemerat gaitu Jaunak
[galdetzen.

Haur maitea

Gure beha

Lastoan han dagoku, Salbatzailea.

GURUTZE SAINDUARI

1

Zure besotan, oi Gurutzea,

Hil zaiku Jesus maitea:

Haren gurutzetikatzailea } *bis.*
Ni naiz ni bekhatorea!

Guziek errepika

Oi Gurutzea! oi Gurutzea! } *bis*
Gurutze saildu maitea! }

2

Jesukristoren Odolak zaitu

Galbarioan gorritu:

Deusek geroztik munduan } *bis.*
[ez du] }
Zuk bezembat dirdiratu. }

3

Bertzorduz hemen etsai gaichtoa

Zutaz izan zen ehoa:

Zure indarra da Jainkozkoa, } *bis*
Deusek ezin hautsizkoa. }

4

Etsaiarekin bethi gudian

Hemen gabilza munduan:

Pharutzen bazaizkigu bu- } *bis.*
[ruan,] }
Oi gu nork bentzu orduan! }

5

Jesukristori zurekin baizen

Ez da nihor jarraikitzen.

Zure bidetik da bethi zuzen } *bis.*
Kristaua zerurat heltzen. }

IZAR DISTIRANTA

1
Izar distiranta,
Jaunaren lilia,
Dugun orok kanta:
Agur, Maria.

2
Zu zinen hastetik
Berech ezarria,
Lehen bekhatutik
Gárbi-garbia.

3
Sainduen artean
Denetan gorena,
Jaunaren gortean
Zare lehena.

4
Zu zare Jesusen
Ama dohatsua,
Zu bekhatorosen
Ihes lekhua.

5
Zu zare Sainduen
Zeruko gozoa,
Eta Aingeruen
Bozkarioa.

6
Zeruko grazien
Ardiestailea,
Zu zare guzien
Laguntzailea.

7
Gure etsaiekin
Gudian, zu gabe,
Gure indarrekin
Gu deus ez gare.

8
Munduak engana
Eta gal ez gaitzan,
Har gaitzatzu, Ama,
Zure gerizan.

9

Oren latzgarria
Heltzen zaikunean,
Zaude, o Maria,
Gure aldean.

AMODIO BIRJINA MARIARI

1
Maite zaitut, o Birjina Maria,
Eta bethi zaitut maitatuko.
Ama maitagarria.
Nere bihotz guzia
Izan bedi zuretzat bethiko!

2
Nor liteke bihotz bat izan eta,
Zu maitatu gabe lagokenik?
Nik zu nola ez maita?
Ene baithan ez baita
Zu maitatuz baizen zorionik.

3

Bainan ene bihotzaren ahala
 Hain da ahul eta hain da guti!
 Ai! nik ere ochala!
 Aingeruek bezala,
 Ama, zure maitatzen banaki!

4

O Maria, zure bihotz barnetik
 Salta bekik phindar bat nitara.
 Zure amodiotik
 Han su lothuz geroztik,
 Erretzetik ez nadien bara.

5

Zu baitharik pizturikako garraz
 Maita niro Jesus gehiago:
 Nere bihotz bakharraz
 Edo nere indarraz,
 Deus ez dirot, Ama, zuri nago.

6

Ez banauzu ni zuk bethi laguntzen,
 Zein erorkor naizen badakizu.
 Arren, zeren ez naizen
 Bekhatoros bat baizen;
 Zure haurra urrikal bekizu.

MARIA BEKHATURIK GABE KONTZEBITUA

1

Batek
 Amodio ohore
 Ama Birjinari,
 Maria notha gabe
 Kontzebituari.
Guziek
 Agur, agur, agur Maria.
 Agur, agur, agur Maria.

2

Gure lehen aitamen
 Bekhatuak ez du
 Sekulan Mariaren
 Arima goibeldu.
 Agur, agur, agur Maria.

3

Bekhatu gabekorik
 Adamen arrazan
 Ez zu bezalakorik
 Ez da nihoiz izan.
 Agur, agur, agur Maria.

4

Maria zu hain garbi
 Hain saindu sorthua,
 Zuk duzu sugeari
 Lehertu burua.
 Agur, agur, agur Maria.

5

Jaunak zu bethidanik
 Zintuen beirutzen,
 Zure Seme zu ganik
 Sortzekoa baitzen.
 Agur, agur, agur Maria.

6

Jainkoaren eskutik
 Ez da atheratu
 Obrarik hain ederrik
 Nola baitzare zu.
 Agur, agur, agur Maria.

7

O Birjina Maria,
 Zer kompara zuri?
 Elhur egin berria
 Ez zait aski churi.
 Agur, agur, agur Maria.

8

Zure baithan Maria,
 Berthutea dago
 Mendiko ithurria
 Baino garbiago...
 Agur, agur, agur Maria.

9

Zutan gauza handiak
 Jaunak egin ditu,
 Eta haren graziak
 Zaizkitzu gaintitu.
 Agur, agur, agur Maria.

10

Jaunaren baratzeko
 Lore hautatua,
 Gizon da eta Jainko
 Zure fruitua.
 Agur, agur, agur Maria.

11

Emazte pare gabe
 Jainkoak egina,
 Amatuz geroz zare
 Gelditu Birjina.
 Agur, agur, agur Maria.

12

Oi zu Birjina Saindu
 Jainkoaren Ama!
 Amatzat guri zaitu
 Semeak emana.
 Agur, agur, agur Maria.

13

Zure Semea hiltzen
 Ari zelarikan
 Gutaz amatu zinen
 Dolore handitan.
 Agur, agur, agur Maria.

14

Oi zein puchanta zaren
 Birjina Maria,
 Zeruko loriaren
 Erdian jarria!
 Agur, agur, agur Maria.

15

Zure haurren othoitza
 Othoi entzun zazu.
 Ama zure laguntza
 Zerutik iguzu.
 Agur, agur, agur Maria.

16

Gure Ama maitea,
 Zuk othoi zerutik
 Eskualdunen Fedea
 Idukazu chutik.
 Agur, agur, agur Maria.

17

Eliz'eta Frantzia
 Dagotzu nigarrez,
 Zure ganik Maria
 Laguntza beharrez.
 Agur, agur, agur Maria.

18

Lagun zazu Eliza
 Zure bothereaz.
 Bothere berak beza
 Frantzia altcharaz.
 Agur, agur, agur Maria.

OTHOI AMA MAITEA, URRIKAL ZAIZKIGU

1

Uholde baten pare orai bekhatuak
 Gaindiz bazter guziak ditu hondatuak.
 Nun dire fededunak? nun dire justuak?
 Azken eguna burbil othe du munduak?

Errefaua

Othoi Ama maitea,
 Urrikal zaizkigu,
 Jainko zure Semea
 Hasarre baitugu.

2

Nor da gure artean erran dezakenik?
 «Ez naiz ni deusen beldur; nik ez dut hobenik.»
 Zuk dirozu Maria, hain garbi izanik,
 Gure grazi' ardiets Jainkoaren ganik.
 Zuri gaude Maria,
 Oihu-ta nigarrez.
 Jaunaren justizia
 Eztitu beharrez.

3

Gizonen arbuioek aserik Jainkoa,
 Bere azotearen higitzera doha.
 Nork orai atchik liro Jaunaren besoa?
 Zu zare zu Maria indar hartakoa.
 Othoi Ama maitea
 Urrikal zaizkigu;
 Jainko zure Semea
 Hasarre baitugu.

4

Jaunaren justiziaz ikharetan gaude:...
 Othoi, Ama, jar zaite zure haurren alde.
 Haren gana nor hurbil, nor ager zu gabe?
 Zu zaitugu zu haren bihotzaren jabe.
 Zuri gaude Maria
 Oihu-ta nigarrez.
 Jaunaren justizia
 Eztitu beharrez.

5

Jauna, aithortzen dugu: gutarik hainitzi,
 Zuri zer zar dautzugun zitzaikun ahantzi.
 Gure Fedea dugu aphaltzerat utzi....
 Eskualdunaren ganik hori zaitzu gaitzi!...
 Othoi Ama maitea,
 Urrikal zaizkigu;
 Jainko zure Semea
 Hasarre baitugu.

6

Lehenko Fede hura berritz pitz dakigun,
 O fededunen Ama, zuk gaitzatzu lagun.
 Bai! Eskualdunek hemen hitz eman dezagun,
 Bethi zinez izanen garela fededun.
 Bai! Eskualdunek hemen
 Hitz eman dezagun,
 Bethi zinez izanen
 Garela fededun.

7

Elizaren argia Erroman hain handi;
 Gaichtaginen nahia laite hil baladi...
 Zuri gare Maria denak oihuz ari:
 Emoza bitoria Aita Sainduari.
 Zuri gare Maria
 Denak oihuz ari:
 Emoza bitoria
 Aita Sainduari.

AMA BIRJINA LURDEKOARI*Airea: Atzar gaiten atzar lotarik...**Errepikaz guziek*

Guazen, guazen, galdetzen gaitu

Ama Birjinak Lurdera:

Dugun ikus nun den agertu

Guazen Lurdeko Harpera.

Batek

Eskualherrian entzun dugu

Mirakuilu baten fama:

Lurdesen ikusi ornen du

Haur batek Jesusen Ama.

Guziek: Guazen, guazen, galdetzen gaitu.

2

Hamalau urtheko nechka bat

Deitzen zena Bernadeta

Ur hegiko zariketarat

Zoan suko abarketa.

Guazen, guazen....

3

Harrabots handi bat entzunik,

Zer othe zen beha zagon.

Andre bat harroketan chutik

Agertu omen zitzaion.

Guazen, guazen....

4

Harpe batetik gorachago

Zilhoska baten erdian,

Ama Birjina beha dago

Bernadetari lorian.

Guazen, guazen....

5

Argi churiz bezi omen zen

Eta choragarri eder.

Haur bihotz garbi bati baizen

Ez zaiteken hala ager.

Guazen, guazen....

6

Erran omen zion haur hari

Ithurri bat bazela han:

Edan zezala, eta garbi

Zadiela ur berean.

Guazen, guazen....

7

Harpe hartan ez baitzen urik

Lehen sekulan ikusi:

Bernadetak han ithurrik

Nihun ez zezaken kausi.

Guazen, guazen...

8

Bernadetak harpe chokhoan

Eskuz chilaturik lurra,

Bet betan hark egin chiloan

Sortzen hor hasten da ura.

Guazen, guazen....

9

Ithurri bat nasaia orai

Erran dute han badela

Sendatze handiak ere bai

Ur hark egin dituela.

Guazen, guazen....

10

Gero hau erran zion omen
 Birjinak Bernadetari:
 « Eliza bat nahi dut hemen;
 « Errozute aphezeri. »
 Guazen, guazen....

11

Hau ere omen zion erran:
 « Mintza zaitte Bernadeta,
 « Jendea proasionean
 « Hunat bil dadin osteka. »
 Guazen, guazen....

12

Bernadetak zion Maria
 Oihuz zagola gutara:
 « Othoitz eta penitentzia
 « Egizue-ta ez bara. »
 Guazen, guazen....

13

Bertze behin zen saminago
 Ama Birjinaren hitza:
 « Ez dirot atchik gehiago
 « Jaunaren beso borthitza. »
 Guazen, guazen....

14

Hau da galdegin zioena
 Haurrak gero Birjinari:
 « Andre ona, zure izena
 « Erradazu othoi niri. »
 Guazen, guazen..

15

Andrea orduan eman zen,
 Zeru ederrari beha;
 Zioelarik: « Ni naiz deitzen
 « Jaiotze notha gabea! »
 Guazen, guazen....

LURDEKO HARPE SAINDUAREN AINTZINEAN KANTATZEKO

Boz Batek

Huna, huna, Harpe saindua!
 Belhaunika gaiten hemen;
 Birjinaren ager lekhua...
 Beha horrat: horra nun den.

Guziek

Horra, horra, Harpe Saindua!
 Hor agertu zen Maria:
 Huna mirakuiluz sortua
 Birjinaren ithurria.

2

Noiz ere hunat baitzen jautsi
 Ama Birjina zerutik,
 Harroka, larre eta sasi,
 Hemen ez zen bertze deusik.
 Horra, horra....

3

Bernadeta hortchetik zagon
 Ama Birjinari beha:
 Guretzat ere o zein den on,
 Orai hemen izaitea!
 Horra, horra....

4

Hauche da hemen gerthatzeko
 Gauzaren hunkigarria!
 Gutarat hala ethortzeko,
 Zu behar zinen Maria!
 Horra, horra....

5

Bernadeta bezein garbirik
 Ez baitzen nihor izatu,
 Ez zen hura beizik bihirik
 Agertze hortaz gozatu.
 Horra, horra...

6

Horra harroka hortan chutik
 Orduko haren itchura;
 Huna zurrutan ithurritik
 Hark sorrarazizko ura.
 Horra, horra....

7

Ama Birjinak erran hitzak
 Handizki dire obratu.
 Hark galdatu zuen elizak
 Harpe hau du khoroatu.
 Horra, horra....

8

Osteka noiz nahi geroztik,
 Birjinak erran bezala,
 Zeruko grazien ondotik
 Jendea hemen dabila.
 Horra, horra....

9

Mundu guziak badakitza
 Hemengo mirakuiluak,
 Nun nahi azkarrik dabilta
 Eri hemen sendatuak.
 Horra, horra....

10

Gorphutz eri guziak baino
 Arimak beharragoak,
 Usuago dire oraino,
 Hemen pizturikakoak.
 Horra, horra....

11

Eskualdunak huna nun garen
 Maria zure oinetan;
 Lagun gaitzatzu Fedearen
 Begiratzen gure baithan.

Orai hori bera guziek errepikaz

Eskualdunak huna nun garen
 Maria zure oinetan;
 Lagun gaitzatzu Fedearen
 Begiratzen gure baithan.

Boz Batek

Fedeak du egin bethitik
 Eskualdunen ohorea:
 Gure artean bethi chutik
 Iduk dezagun Fedea.

Guziek

Eskualdunak huna nun garen
 Maria zure oinetan;
 Lagun gaitzatzu Fedearen
 Begiratzen gure baithan.

Batek

Gu ere zembat galtzen ari,
 Fedea hoztu zaikunak! ...
 Othoi Maria, urrikari
 Izan zatzu Eskualdunak.

Guziek

Eskualdunak huna nun garen
 Maria zure oinetan;
 Lagun gaitzatzu Fedearen
 Begiratzen gure baithan.

ANDRE DENA MARIA BETHARRAMEKOA

Agur, Ama Birjina
 Betharramekoa
 Zeruko Erregina
 Eta lurekkoa.
 Oi guretzat zer ama!
 Zer arartekoa!
 Berea dadukana
 Seme bat Jainkoa!

2
 Munduko usinpean
 Itho ez gaitezen,
 Zure botherea han
 Daukuzu agertzen:
 Erori garenean
 Gaitutzu altchatzen,
 Eta bide onean
 Maiteki laguntzen.
 Agur Ama Birjina...

3
 Eskualdunak aspaldi,
 O Ama maitea!
 Zure ganat badaki
 Hemengo bidea.
 Munduak khendu nahi
 Darokun Fedea
 Hemendik altcha bedi
 Indarrez bethea.
 Agur Ama Birjina...

4
 Gur' arbasoak lehen
 Oi zer fededunak!
 Ama zu ganat ziren
 Maiz ethortzen hunat.
 Orai ere gu hemen
 Gare Eskualdunak,
 Maiz zure laguntzaren
 Beharra dugunak.
 Agur Ama Birjina....

5
 Othoitzez gagozkitzu
 Hemen zure oinetan:
 Fedea finka zazu
 Gure bihotzetan:
 Osasuna iguzu
 Gorphutz arimetan:
 Zerurat hel gaitzatzu
 Zure besoetan.
 Agur Ama Birjina....

ANDRE DENA MARIA SARRANTZEKOA

1
 Oi, Andre Dena Maria,
 Sarrantzeko Birjina,
 Oi, zu Jainkoaren Ama,
 Zeruko errejina,
 Zure Semeaz zu zare
 gure Ama egina.

2
 Toki hau zen lehenago
 oihan, sara, arantze;
 Eskualdunek bide zuten
 izendatu Sarrantze.
 Orai hobeki deit laite
 Mariaren baratze.

3

Badu hurren mila urthe,
 ibai horren erdian,
 Birjinaren bultu beltch bat,
 hor baitzen aspaldian,
 Atcheman zutela chutik
 harroken agerian.

4

Mirakuiluzkoa zela
 dirudi eder hori,
 Ospeka horrat jendea
 urrundik zen ethorri.
 Birjinaren botherea
 agertu zen orori.

5

Handik khen, ereman, ebats,
 zer ez zioten egin!
 Espainia-Jakan barna
 gorde ere bai behin.
 Bera hunat itzulia
 bethi zuten eredin.

6

Erregeak berak ziren
 ethortzen Sarrantzera,
 Gorphutz eta arimako
 fagore galdetzera;
 Asko eri da hemendik
 sendaturik athera.

7

Eskualdunek, o Maria,
 toki hau maite dugu.
 Orai ere zure gana
 hunan nun garen heldu.
 Eskualdunaren fedea
 ez da oraino galdu.

8

Munduko ibai gaichtoak
 geramatza borrokan.
 Eskualdunak gauden chutik
 fedearen harrokan.
 Iduk gaitzatzu, Maria,
 othoi, zure besotan.

ANDRE DENA MARIA PILHARREKOA

1

Eskualdunek, o Birjina Maria,
 Amodio, ohore dautzugu.
 Zein zaren on, puchant, miragarria,
 Nork sekulan aski erranen du?

2

Eskualduna zure arbasoekin
 Jende zela diote demboraz;
 Zure odol bereko gare egin
 Zure Seme Jesusen odolaz.

3

Gure Ama zarela orhoit zaitte
 Gurutzetik Semeak emana.
 are haurrak hain gaitutzu gu maite,
 Zu baitzare Jainko baten Arna.

4

Mundu huntan oraino zinelarik,
 Gure ganat hunat zinaizkigun;
 Eskualdunak lehen lehenetarik
 Zuk gintutzun athera fededun.

5

Santiago, zure Apostolua,
 Gu salbatzen zinuen lagundu.
 Zuk orduan utzi Pilhar saildua
 Saragoitzen ohoratzen dugu.

6

Pilhar hortaz, gure Ama maitea.
 Nahi duzu berma gaiten zuri,
 Gogor eta azkar gure Fedea
 Izan dadin harri hoi iduri.

7

Hemezortzi ehun urthe baditu
 Fedearen gutan landatzeak;
 Orai arte leial gaizko gelditu,
 Gu fededun nahaste gabeak.

8

Eskualdunei Fedea khendu nahiz,
 Etsai gaitzek gaituzte hertsatzen.
 O Maria, zu gure alde jarritz,
 Deusek ere ez gaitu lotsatzen.

9

Gure zuzen lurrekoak galdurik,
 Oso dugu bederen Fedea:
 Eskualduntzat ez da ezagaturik
 Gutartean sinheste gabea.

10

Othoi, lagun gaitzatu, o Maria,
 Gure behar ordu guzietan,
 Osagarri, ontasun, familia,
 Zerurako gure urhatsetan.

ŒUVRES DU CHANOINE ADÈMA

(Suite)

IV. - CANTIQUES

(A suivre)

SAN JOSEPEN KANTIKA

O Josep, zein handia den
Zuri eman gozoa!
Zu baitzare Birjinaren
Espos berthutezkoa:
Jainko-Seme-Gizonaren
Lurreko burasoa;
Zeruko Jainko Aitaren
Ordaina, lekhukoa.

Jesus sorthu baino lehen,
Zerutik ikhasia,
Zuk, Josep, bazinakien
Haur horren ethorkia:
Arrotz leihorrik gabeen
Abera atherbia,
Gerthatu zen Bethelemen
Jesusen sorthegia.

O Josep, oi zein maiteki
Jesus haurra askotan
Adoratuz zein umilki
Besarka zinadukan!
Aingeruak han egoki
Zuri beha herronkan;
Hain baitzagoen gochoki
Haurra zure besotan.

Haurra hartuz Amarekin,
Tristerik Herodesi,
Josep, Esiptoan barna
Juan zinaizkon ihesi.
Lehengo Josepen fama
Han zen oraino bizi;
Han zuk profeten errana
Zinuen gertharazi.

O Josep, Nasarethera
 Itzuli zinenean,
 Zer bakea, zer gozoa
 Etche haren barnean!
 Zurekin Jainkoa bera
 Han ari zen lanean,
 Munduaren argitzera
 Agertu aintzinean.

Ikusgarri dohatsua,
 Josep azken hatsetan:
 Jesus besarka lothua,
 Maria nigarretan...
 Hiltze hori, zer Zerua,
 Hekien besoetan!...
 Hel zakizkit, ò Saindua,
 Niri oren beretan.

JONDONI PETIRI EDO PIARRES APOSTOLUAREN

KANTIKA

Hunen aire berezia ez dakitenentzat,
 aire ezagutu hau: *Uholde baten pare...*

Hasteko eta koplaren arteko errefaia

*1º Hau, Jondoni Petiri herriko
 patroina dutenek kantatzekoa*

Gure Patroin Saindua.
 Jondoni Petiri,
 Egiozu guretzat
 othoitz Jainkoari.

*2º Hau, Jondoni Petiri patroin ez
 den herrietako.*

Apostolu handia,
 Jondoni Petiri,
 Egiozu guretzat
 othoitz Jainkoari.

1

Piarres itsasoan
 zen arrantzan ari;
 Jesusek ikusirik
 erran zion: «Haugi:
 «Hire anaiarekin
 «niri jarraik hadi;
 «Nik eginen zaituztet
 «jende arrantzari».

2

Bi anaiek guziak
 zituzten han utzi
 Eta deus gabe ziren
 jarraiki Jesusi.
 Gero zuen Piarres
 Jesusek hautetsi
 Bere Apostoluen
 bildumako nausi.

3

«Nor naizela, diote?»
 Jaunak galdeginik,
 «Ni nor naizen nahi dut,
 «entzun zuen ganik».
 Hau ihardetsi zion
 Petirik lehenik:
 «Kristo Jainko Semea
 «zarela diot nik».

4

«Ene Aitak argituz
 «zeren mintzo haizen,
 «Hire gainean diat
 «Eliza finkatzen:
 «Haren zimenduko haut
 «harrokatzat hartzen,
 «Ifernuko oldarrek
 «higi ez haitzaten».

5

«Emanen darozkiat,
 «zeruko gakhok;
 «Arimen salbatzeko
 «podore osoak:
 «Hik lachatuak edo
 «lothurikakoak,
 «Berak egintzat ditik
 «harturen Jainkoak».

6

Piarres hola zuen
 Jesusek ezarri,
 Lurreko Elizaren
 lehen buruzagi;
 Artzainen beren artzain,
 gida eta argi;
 Egia fedezkoen
 trenkatzaile garbi.

7

Piarresen untzia
 behin itsasoan
 Kalerna zirimolez
 hondatzera zohan.
 Jesus lo baitzagoen,
 deskantsu osoan;
 «Jauna salba gaizatzu»,
 oihuz dagozko han.

8

Jesusek chutiturik
 dio kalernari:
 «Nik, manatzen baitaiat,
 «ichil bara hadi».
 Nausiak manu hori
 egin bezein sarri,
 Itsaso'ta haizeak
 geldi ziren jarri.

9

Orai ere iduriz,
 untzi hura bera
 Munduko uhinetan
 lohake galtzera:
 Jainkoak lo dirudi;
 baina gauden beha...
 Eliza garhaitzale
 da bethi athera.

10

Goiz batez Piarresi
 untzira sarthurik,
 Jesusek erran zion
 «Sarea zak aurdik».
 «Jauna, ez dut atzeman
 «sarean deus gaur nik.
 «Bainan aurdikiren dut
 «berritz, zuk erranik».

11

Piarresék sarea
 botatu orduko,
 Arrainez betheegiz
 haustera dohako.
 Jesusen oinetan da
 jartzen belhauniko:
 «Jauna, bekhatoros naiz,
 «zuri hurbiltzeko».

12

Nausia ukhaturik,
 geroztik Piarres,
 Khiraski egun oroz
 ari zen nigarrez;
 Jesusen amodioz
 bihotza suharrez,
 Minez zagon, mundua
 sustatu beharrez.

13

Bere Aitaren gana
 Jesus igan eta,
 Petirik zuen oso
 Elizaren artha.
 Erromaz egin zuen
 bere hiri hauta.
 Girichtino guziek
 hura zuten aita.

14

Piarresék Fedea
 hain zuen hedatu,
 Nun Emperadorea
 baitzen asaldatu.
 Hiltzera zuenean
 hunek kondenatu,
 Buruz behera zuten
 gurutzefikatu.

*Azken koplá berech hau
 mariñelentzat da:*

Gu ere zu bezala
 Jondoni Petiri,
 Itsasoko mariñel
 eta arrantzari...
 Gure nekhe gaitzetan
 oihuz gaude zuri;
 Ai! izan zakizkigu
 othoi urrikari.

SAN FRANTSES ASISEKOA

1

San Frantses Asistarra
 bizi zen mendean,
 Arima zerutiar
 hainiz zen lurrean.
 Hura zuten guziek
 zeruko bidean
 Buruzagitzat hartu
 beren aitzinean.

2

Sortzez aberats baitzen,
 halere gazterik
 Jarri zen deus ez nahiz
 Jainkoaz bertzerik;
 Jende beharreneri
 guziak utzirik,
 Athez athe zabilan,
 sabela gosarik.

3

Mundua harritua
 saildu huni beha...
 Mirakuilu bat zaio
 hunen berthutea.
 Jende behararentzat
 oi! zer ohorea!
 Zer kontsolatzailea
 San Frantses pobrea.

4

Bizitze pairakorra,
 othoitzza, barura,
 Horra zer bidez zohan
 San Frantses zerura.
 Guk ere har dezagun
 berdin bide hura;
 Gure salbamendua
 hala da segura.

5

Jesusen oinhazetan
 bihotza igeri,
 San Frantses amodioz
 zen erretzen ari.
 Jesu Kristok ziozkan
 zilatu bortz zauri,
 Bortz zauri odoletan,
 bereak iduri.

6

Nork erran zauri hetaz
 zuen min samina,
 Eta min harekilan
 haren atsegina!
 Bere Jainkoarekin
 hain zen bat egina,
 Nun izen goitikoa
 baikhar Serafina.

7

Hauk ziren San Frantsesen
 hatsberak, oihuak:
 «Oi amodioaren
 «atsegin sailduak!
 «Oi penitentziaren
 «kontsolamenduak!
 «Holako gozorian
 «ez du ez munduak».

SAN BERNAT

1

San Bernat munduan zure bizia,
 Oi! zer bizi saindu, miragarria!
 Et orai zeruan zoin den handia
 Zure zoriona, zure loria!

2

Ethorkiz aberats puchant zelarik,
 Mundua lausenguz zagokolarik,
 Bernat, salbatzeko oro utzirik,
 Mundutikan ihes gan zen gazterik.

3

Maiz egun osoak barur egonez,
 Gabazko loari ukho eginez,
 Dena chukatua garraztasunez,
 Bethi othoitzean zagon auhenez.

4

Etsaia, gau batez eta neguan,
 Lohiki zitzaion hasi guduan.
 Bernatek zer zuen egin orduan?
 Lephoraino sartu ur hormatuan.

5

Bere khar sainduaz gero hasi zen
 Bazterren sustatzen eta argitzen
 Jendetan zer nahi gaitzen senda-
 [tzen,
 Populu-ta-printze, denen higitzen.

6

Bernaten bihotzak erran ez daite
 Jainkoaren Ama zein zuen maite.
 Amodio beraz, ai! baleraite
 Gure bihotz hotz hauk orobat bethe!

7

Gu hemen ilhaunik haur flako batzu
 Mundupetik zuri oihuz gaudetzu.
 San Bernat maitea, lagun gaitzatzu
 Zerutik guretzat othoitz egizu.

SAN JOANES-BATICHTA SALHAREN KANTIKA

*Errefau hau lehenik kantari
berechiek (1).*

Joanes Salha, haurren Apostolua,
Jende chehearen ongile khartsua,
Hain lorios orai zerurat altchatua,
Izan zaite laudatua.

*Guziek lehen koplara hori bera errepika,
haste huntan eta segidako koplara
arte guzietz.*

1

Bai mundu guziak, Joanes-
[Batichta Salha,
Sainduen herronkan ohora zai-
[tzala:
Gu ere Zerurat hel baginte, ochala!
Bermaturik oro zu bezala.

2

San Joanes Salharen lehengo bur-
[hasoak, (2)
Eskualdunak ziren, Ziboz Salha-
[koak.
Gu balin bagare haren odolekoak,
Izan gaiten bihotz berekoak.

3

Haurrean aingeru, gaztean oi! zein
[garbi,
Bere lagunekin bethi maitagarri,
Aberats emaile, beharrei urrikari,
Gero bera deus gabe zen jarri.

4

Gazterik jakintsun, apheztu'ta hasi
[zen
Nekhazalen haurren eskolara bil-
[tzen.
Jende cheheari guziz emana baitzen,
Heien aita zuten orok deitzen.

5

Osagarriz ahul, egun osoz nekhean,
Gabaz oren luzez zagon othoi-
[zean.
Urthe gehiena zeraman barurean,
Gorphutzaren mainen beldur-
[rean.

(1) Kantika hunen airea ezagutua da Girichtino eskoletako Freretan ibili direnez (*Oui, je le crois, Elle est Immaculée...*) Ez diteke kanta aire hortan beizik; aire hori here ederrez Frerek bere berechi izan daudet, kantika hau galdatzearekin.

(2) Ziboz edo Ziboroze (Frantsesez Sibas) da Atharratzeren hauzo-herri ttikitto bat. Han da San Joanes-Batichta Salharen aitasoen Salha-jauregia. Oraino han beiratuak diren ageri zaharretarik dakigu, nola 1482 an, Arllande Salha orduan Burgonian erregeren zerbitzuan zenak, herrirat behin ethorri'ta, bere sor jauregiko ahaide guziak mundutik juanak eta bazterrak zorretan atzemanik, saldu zituen bere hemengo ontasanak.

Geroztik Erremintzen (Reims) Erregek kargu zerbeit emanik, han alde bat bere egoitza finkatu ornen zuen. Dembora hartarik beretik dire segurik, hemen geldi eta han haste, haren jendekiaren ageriak.

6

Nahiz duen hambat bihotz eta ber-
[thute,
Etsaiek maiz gerla egiten diote.
Hek eginik ere laido bai eta kalte,
Berdin ditu bihotzetik maite.

7

Saindu amultsua, zure ondokoetan
Zu zare omino bizi heien bai-
[than,
Haurren altchatzea irakaspen one-
[tan
On da guziz zure eskoletan.

8

Oi Jan-Baticht Salha, gure saindu
[maitea,
Othoi lagun zazu Eskualdun jen-
[dea;
Iduk dezan bethi azkar bere Fedea,
Aspaldiko bere ohorea.

SANTA GRAZIA

Errefaua

O Santa Grazi maitea,
Gure lorea zare zu!
Zure Eskualdun jendea
Zerutik zuk lagun zazu.

1

Grazi paganoetarik
Luzitanian zen sortu;
Aitak jakin gabetarik
Goizik zen girstinotu.

2

Gazte, eder, aberats zen,
Aingeru bat bezein garbi;
Ez zen Jainkoari baizen
Bere hautuz eman nahi.

3

Bainan aitak hitzemana
Narbonako printze bati,
Zeramaten hunen gana
Saragoz hirian gaindi.

4

Birjina girstinoa
Gelditurik Saragozen,
Hango prefet paganoa
Laster hari ohartu zen.

5

Prefet hau zen Daziano,
Kristauen etsai nausia;
Berriki zuen oraino
Bichintcho hil-arazia.

<p style="text-align: center;">6</p> <p>Entzun baitzuen zein eder, Zein aberatsa zen Grazi, Haren dohaineri aiher Preso zuen har arazi.</p>	<p style="text-align: center;">12</p> <p>Halere Grazi martira Oraino dago bizirik, Zeruetarat begira, Oinhazeak ahantzirik.</p>
<p style="text-align: center;">7</p> <p>Manatzen dio lehenik Arnega dezan Fedea. Grazik: «Jauna, ez dut ez nik «Utziren Jainko neurea».</p>	<p style="text-align: center;">13</p> <p>Presondegian, gaichoa, Hola zuten berritz sartu; Handik zitzaien usoa Bere hegalez airatu.</p>
<p style="text-align: center;">8</p> <p>Basten zaio burregoa Ukhabil ukhaldiz joiten. Geldi-geldia, gaichoa, Nigarrez zaio egoiten.</p>	<p style="text-align: center;">14</p> <p>Orai bethiko biziaz, Grazi, han zare gozatzen, Zure odol ichuriaz Orai zare loriatzen.</p>
<p style="text-align: center;">9</p> <p>Zaldi baten buztanari Emana sokaz estekan; Zaldiaren lauhazkari Grazi darraiko herrestan.</p>	<p style="text-align: center;">15</p> <p>Jainkoaren baratzean Hain eder zaren arrosa, Maiteki gure artean Deitzen zare Graziosa.</p>
<p style="text-align: center;">10</p> <p>Burdin orrazez harraska Larrua diote khentzen; Zango besoak tiraka Diozkate atheratzen.</p>	<p style="text-align: center;">16</p> <p>Arima zeruan eta Gorphutza presondegian; Santa Grazia gordeka Ezarri zuten hobian.</p>
<p style="text-align: center;">11</p> <p>Bulharrak ere erotik Trukesez zaizko khenduak, Gibel-erraiak barnetik Kamporat dilindatuak.</p>	<p style="text-align: center;">17</p> <p>Bakea jitearekin, Kristauek lehen urthetan Eliza bat zuten egin, Sainda hunen ohoretan.</p>

18

Ohoïn batek Sainduari
Beso bat baitzion khendu,
Ebatsi'ta gorde nahi....
Mendi hautan zuen galdu.

19

Urhez eta diamantez
Beso hau zen estalia;
Bainan holako ebastez
Ohoïna ezin balia.

20

Handik laugarren mendean!
Huna nola zen besoa,
Santagraziko lurrean,
Atcheman oso osoa.

21

Zezen bat oihan heietan
Egun oroz zen ikhusten,
Adar puntak su kharretan,
Haitz bati belhaunikatzen.

22

Aphezak lekhuko hartuz,
Jakïn zezaten zer zen han,
Haitz barne kofa miatuz,
Besoa zuten atcheman.

23

Eliza bat han berean
Egin izan zen hortako,
Arroztegi bat aldean
Arrotz beilariendako.

24

Sei mendez, hamar kalonje
Santagrazin egon ziren,
Lehenik harroken jabe,
Gero laboratu lurren.

25

Higanot etsaiek gero
Denak zituzten herrautsi.
Ereman ahalak oro,
Besoa ere, ebatsi.

26

Erreleki hau galdu'ta
Jendeak zauden nigarrez,
Saragozerat oihuka,
Hunen ordain bat beharrez.

27

Santa Graziren erhi bat
Ardietsiz Saragoiztik,
Ekharri zuten herrirat,
Eta han dago geroztik.

28

Erhi hura bera denez
Santagrazin altchatua,
Cure Jaun Aphezpikuez
Bethi da begizatua.

29

Santa Graziren erhiak,
Omino hango beiletan,
Sendatzen ditu eriak
Maiz gaitzik handienetan.

SANTA LUZIA

1

Jesus Birjinen esposa,
 Oi! zu, heien bizia!...
 Zein eder zure aldean
 dagon Santa Luzia,
 Garbitasunaren arthak
 martir hil-arazia.

2

Luzia gazte, aberats,
 dohainez gaintitua;
 Loriaturik zagoen
 zuri beha mundua.
 Bainan zure loria zen
 garbitasun saildua.

3

Santa Agatarat beilaz
 joanik amaren lagun,
 Ama eri maite hura
 han sendatu zitzaizun;
 Zure birjina botua
 han onhetsi zerautzun.

4

Luzia agindua zen
 pagano printze bati.
 Entzunik utzia dela,
 printze hori bekhaizti,
 Luziaren odolez du
 ezpata gogo busti.

5

Luziak hilen dutela
 laster baitu aditu,
 Jadanik bereak oro
 pobreri eman ditu.
 Berthutez, edertasunez,
 aberats da gelditu.

6

Giristinoen etsaiek
 egin zuten zer-nahi,
 Arnegarazi beharrez
 fedea Luziari.
 Lausenguz ala bortchaka
 debalde dire ari.

7

Prefeta bere tronutik,
 burregoak aldetik...
 Zu ere, printze gaichtoa,
 errabian barnetik.
 Nehork ez diro aldaraz
 Luzia berthutetik.

8

Ez gizonez, ez idiez,
 ez su emanik ere,
 Ez dezakete Luzia
 higi-araz batere.
 Ezpata lephotik sartuz
 hiltzen dute halere.

9

Zeruan baizaude handi,
 gure Patroin maitea,
 Beira zazu bethi azkar
 gure baithan Fedea;
 Ez dezagula nehoiz utz
 zerurako bidea.

ŒUVRES DU CHANOINE ADÈMA

(Suite)

IV. - CANTIQUES

(Suite et fin)

AITA SAINDUARI

1

Erromako aldetik zer da argi hori?
Egiak dauku handik argitzen orori.
Beha dezogun beha bethi Erromari,
Erromako Eliza Ama Sainduari;
Beha dezogun beha umeek Amari.

2

Hara Aita Saindua Jesusen ordaina,
Apez Soberanoa, artzainen artzaina
Jaundoni Petiriren ondoko zuzena.
Fedeaz dohanean trompa ez daitena:
Erromatik mundua argitzen du dena.

3

Piarresi ziozkan guretzat Jainkoak
 Atchikitzerat eman argi fedezkoak.
 Argi berak daduzka haren ondokoak
 Munduko goibeletan ezin histuzkoak,
 Orai hastean bezein garbi-ta osoak.

4

Jesusek Piarresi erran zion behin:
 « Elizaren zimendu hi bebar haut egin.
 « Hartako diat nahi harriz izan hadin.
 « Ez zirok deus irabaz etsaiak hirekin,
 « Berak dik minhartuko hi jotzearekin!

5

« Hire gain uzten diat ene arthaldea.
 « Bildotsen bai ardien chuchen alhatzea.
 « Hiri zagok Anaïen beren azkartzea:
 « Hik idek edo hets duk zeruko athea:
 « Hik duk ene gakhoen podore bethea. »

6

Munduko nahasduren ulubiak ditu
 Orai arterainoko guziak suntsitu.
 Piarresen harroka guti da higitu:
 Elizaren arbola chutik da gelditu;
 Inharrosteaz zaizko erroak handitu.

7

Lurreko puchantziek uste zuten eiki
 Aise behar zutela Eliza aurdiki.
 Berak dire erori!... gero ezin jeiki!
 Guziak goaki bainan Eliza egoki...
 Hemeretzi menderen berri ja badaki.

8

Erroma! o Erroma! Hiri aiphatua!
 (Lehen oro harena omen zen mundua.)
 Piarresen harroka han da landatua,
 Eta mundu guziko Eliza Saindua
 Dena haren gainean da asentatua.

9

Nork erran Piarresen Erroman sartzea?
 — Laster ohartu hintzen Emperadorea! —
 Biak nausi, elgarri jartzen dire beha:
 Bat artzain ona bezein otsoa bertzea:...
 Hauta zak hor Erroma zoin dukan hobe!

10

Hainbertze girichtino odol iretsirik;
 Berari odol hura zainetan sarthurik,
 Erroma chutitu zen girichtinoturik.
 Emperadorek berek tronutik jautsirik.
 Aita Saindua zuten utzi han jarririk.

11

Aphez eta Errege: bi bothere betan,
 Oi! zein ederki dauden haren eskuetan!
 Ez da sailduagorik buruzagietan:
 Nor da zuzenagorik, nor khorodunetan?
 Gaichtaginek hortako dute begietan!

12

Munduak Erromari zer dio galdetzen?
 Egi eta gezurra han bake ditezen.
 Horra beraz mundua zertaratu haizen...
 Egirik ez nahi hautsiz-mautsiz baizen!
 Bainan Aita Sainduak osorik dauk zaintzen.

13

Munduko nausitasun guzien gakhua,
 Horra Aita Sainduak duen eskukoa:
 Lurrekotzat emana zerutikakoa.
 Hori hari khen eta nork duke dretchoa
 Gizonak gizonari deus manatzekoa?

14

Oi zein handi zein eder, zein gora zaren zu!
 Zuri loriatuak beha gagozkitzu.
 Aita Saindu maitea, haur bihotzdun batzu,
 Eskualdunak gu ere zureak gaitutzu:
 Zurerik baizen ez da Eskualduntzat haizu.

LEO XIII. AITA SAINDUAREN**OTSALDIA**

FRANZIAREN BATAIOKO

XIVgarren mende burukotzat egina*Latinetik lokabizki eskuararat itzulia*

Lurreko jendakien goiti beheitiak
 Jainkoaren eskuak dabilzka guziak:
 Handienak aphalduz, goratuz tikiak:
 Zuzena nun den daki haren zuhurtziak.

Klodobe errege zen sortzez paganoa;
 Alamanekin zuen gudu bat gaichtoa;
 Ezin trenka baitziron etsaien lerroa,
 Othoiztu zuen oihuz Kristauen Jainkoa.

Klotildaren Jainkoa, othoi! hel zakizkit;
 Etsai hau jotzen badut, zure naiz oraitik.
 Girichtino natzaitzu eginen gogotik,
 Ez dut Frantzian nahi Jainkorik zu beizik.

Klodobek othoitz hori egin dueneko,
 Soldadu uzkurrenak sutan jartzen zaizko.
 Heien oldarra nihork ez du atchikiko:
 Etsai hilez bertzeak ihesi dohazko.

Orai Erremintserat hail Klodobe gaitza;
 Atchikak Jainkoari eman dukan hitza.
 Han bathaiatu eta berri zak agintza,
 Lagunduren dukala Jesusen Eliza.

Erremiko elizan sartzen da errege:
 (Girichtino Klotilda zuen ja andere.)
 Aphezpikuak dio ematen hau lege
 Adoratu idolak oro detzan erre.

Aphaldu duenean Klodobek burua:
 Heldu zaio alderat Jaun aphezpikua:
 Eman dioenean bathaio saindua,
 Errege han dagoko besarka lothua.

Erroma zabal zatzu bai zure erraiak.
 Amatzat hartzen zaitu Frantsesen jendaiaik.
 Bazterrak nahi ditu zuretzat nasaiak,
 Ez dakizkitzun hurbil hauzotik etsaiak.

Erroma khendu nahiz Aita Sainduari,
 Hauzo gaitzak zitzaizkon usu gerlan ari.
 Pepin frantses erregek hek jorik bi aldi
 Emendatu ziozkan lurak Erromari.

Oi zein den ukigarri orhoitzea bera
 Nor ziren gan lehenik Jerusalemara!
 Frantziatik ziren hek ospeka athera,
 Jesusen hobiaren Turkoer khentzera.

Angelesa Frantzian sarthurikan nausi,
 Gizon aski azkarrik ez baitzaiten kausi,
 Nechka batek zituen gudutan herrautsi,
 Khoro galdua ere erregeri jauntzi.

Hamalau mende huntan Klodobez geroztik,
 Zembat ongi dathorren haren bathaiotik!
 Jainkoak berak dauka Frantzia besotik.
 Deusek zoratu gabe, egon dadin chutik.

Egoadi girichtino jendaia suharra:
 Ez zakala gal hire ohore zaharra:
 Begira zak Fedea eta haren kharra:
 Hark darok idukiren bethiko indarra.

Beretu baihinduen Jesusek aspaldi;
 Haren etsaier buruz bethi bihur hadi.
 Denek elgar maite'ta denek elgar adi:
 Batasunak orotan indarra dik handi.

Klodoberen bathaio urthabethetzeak
 Aurthen ditu Frantzian eder ohoreak.

Bathaiharri hartara bil beitez ospeak,
Berritz indar har dezan han gure Fedeak.

Ekhialdean barna, Frantsesen izena,
Bethi da gehienik aiphatua dena:
Basa jendetaraino, guziz urrunena,
Frantsesa da Fedea hedatzen duena.

ESKUALDUNEK AITA SAINDUARI

Bere lehen Mezaren berrogoi eta hamargarren urtheburuko

Dembora goibel hautan
zer ikusgarria!
Erromari beha da
mundua jarria.
Handik heldu baitzaiku
Zeruko argia;
Han baita Aita Saindu
Leone handia.

Orai du hamar urthe
dela Aita Saindu:
Haren Apheztasunak
mende erdia du.
Urre-eztaien besta
denek zor diogu:
Biba! Aita Saindua,
dugun egin oihu.

Aphezpiku maitea
bazohaz zu ere,
Erroman egiterat
Aitari ohore.
Fedez eta bihotzez
zurekin bat gaude;
Eskualdunetz Aitari
mintzaturen zare.

Eskualdunen arima,
o! Aita Saindua,
Zuri bai zuri dago
tinkoki lothua.
Bethi haren Fedea
zutaz argitua,
Garbirik dago eta
ezin bentzutua.

Hirur Fededun alde
lehengo mendetan,
Bazituen Elizak
gure herrietan.
Hirur heien izenak
nahi laizte betan,
Gure Aphezpiku bat
aiphatzen denetan.

Othoitz hau entzunazu
o! artzain nausia;
Baiona izan dadin,
alkhi berezia,
Leskar et' Oloroni
izenez josia...
Eder da hirur lorez
Khoru bat jauntzia!

APHEZ BERRI BATENTZAT

*Hastean eta koplak artetan
denek errepika*

Aphez soberanoa,
O Jesus, zare zu,
Cure aphez huntarik
saindu bat egizu.

Gure aphez gaztea
horra aldarean,
Jesusek ezarria
bere podorean:
Herritarrak hor gaitu
oro bihotzean:
Guretzat hari zaiku
orai othoitzean.

Horren aitamek dute
ohore atsegin,
Beren semea aphez
baitzaiote egin.
Haur haurretik zioten
Jainkoak galdegin;
Dohainik ederrenez
du orai berregin.

Oi zein dohatsu zaren
zu gure apheza!
Zein hunkigarri zaikun
egun zure Meza!
Zure bihotzak Jesus
bor besarka beza;
Zorion handienaz
orai zaite gaza.

Hor zure inguruan
Aingeruak ere
Jesusen adoratzan
ahuspeka daude;
Zu chutik, hor hek baino
gehiago zare;
Ez dute zuk bezembat
hoiek hor bothere

Kontsekrazionean
zure erranera
Zerutik jausten zaitzu
Jesus aldarera:
Jainko gizon egina
bizirik berbera,
Zuk ematen daukuzu
ogitzat jatera.

Jesusen hunkitzeko,
zer esku garbiak,
Ahal zaduzkan Ama
Birjina Mariak!
Zureak ere dire
sakratu berriak,
Krismarean gantzudurez
oraino bustiak.

Zu behar zare izan
 arimen argia,
 Zerurako bidean
 heien gidaria;
 Ardi galdu direnen
 Artzain bilharia,
 Guziz berthutearen
 etsemplu garbia.

Aphezaren bihotza
 bethi zabaldua,
 Bekhatorosarentzat
 zer ihes lekhoa!
 Huni aithortuz geroz
 egin bekhatua,
 Urriki duenari
 zaio barkhatua.

Azken orenetarat
 hurbildua denak
 Aphezaren laguntzak
 ditu beharrenak.
 Hark eman Sakramendu
 biziko azkenak
 Dire ondorioa
 eternal dutenak.

AITA BENEDITINOERI

*Ce Cantique fut composé pour l'installation des Pères Benedictins
 à Belloc (Urt)*

ERREFAUA

Ongi-ethorri, Aita onak,
 Jainkozko gizonak.

1

Nor dire hauk, heldu direnak
 Desertuaren barnetik,
 Gu salbatu beharrez jenak,
 Iduri bertze mundutik?
 Gure bekhatuén hobenak
 Berek pagatzen gatik,
 Hoiek dire ez ditezkenak
 Bara penitentziatik.

2

Badu hamalau ehun urthe
 San Bedit sortu zela.
 Aberats, eder eta gazte,
 Guti zen hura bezala.
 Munduan salbatzea nekhe
 Izanen zitzaiola,
 Mundutarrek entzuten dute
 Desertuan gorde dela.

3

Zer zoriana, zer bakhea
 Beneditek desertuan!
 Seguretik han salbatzea
 Zein gozo zaion orduan!
 Hargatik, non zagon gordea
 Jakin haitzuten munduan,
 Osteka sartu zen jendea
 Haren batasun sainduan.

4

San Benediten familia
 Geroztik, zein den hedatu!
 Legegabaen azkazia
 Hark du jende on moldatu.
 Familia haren hazia
 Gure lurretan da sartu.
 Zerutiar hoiien bizia
 Orori zaiku gorestu.

5

Munduko gozoen ondotik
 Herratuak gabilzanak,
 Ikusten dugu oraikotik
 Nor diren dohatsuenak,
 Jainkon maitatuz gogotik
 Zerrirat chuchen dotzinak.
 Hala nota, oroz gaisetik,
 Gaitire Beneditinak.
